

Nr. 74.

Søndag 24. juni 1943 kl. 19.30.

3. årg.

Flyangrep. Det britiske luftdepartement meldor at den allierte luftoffensiv fortsetter på alle fronter. Natt til lørdag fikket natt britiske fly ^{medsomt} angrep mot Bockum i Ruhrområdet. Man så store branner bytte ut, 30 britiske fly savnes. Minst to tyske nattjagere ble ødelagt. Flymodarbeideren i Observer skriver at angrepet ble gjennomført under varforhold som ville gjort det nødvendig å avlyse et slikt tokt før få måneder siden, men til tross for det dårlige vær opprettet flyene ruten og fullførte sitt oppdrag. En annen artikkel i Observer uttaler at angrepen mot Ruhr truer ikke selve den tyske arme, men de er en trusel mot de forsyninger som de tyske armene trenger når de har brukt opp det utstyr de nå har. Angrepenet mot den tyske industrien er det første trekk i den forstående invasjon på kontinentet. Amerikanerne begynner nå å kunne utrotte det som tyskerne ikke kunne greie i 1940, nemlig å gjennomføre presisjonsbombing i hjertet av fiendtens industriområder og forsere et sterkt luftvern. - Torsdag ble Elberfeldt bombet. Angrepet var nosten likeså kraftig som det svære angrepet på Barmen kort tid i forveien. Disse to byer er to av de viktigste i hele Ruhrområdet. De har store kjemiske fabrikker foruten annen krigsindustri. Dessuten er hele området omkring dem fullpakket med små fabrikker som forsyner andre fabrikker i Ruhr med deler av forskjellig art. I dagslys ~~angrep~~ en stor styrke amerikanske bombefly mål i det nordvestre Tyskland. I dag morges skjøt britiske jagere ned tre fiendtlige fly over Nordfrankrike. I natt angrep britiske fly mål i Vest- og Mordvesttyskland og la minor i fiendtlig fartann. Et bombefly savnes. I går angrep en stor formasjon av tunga amerikanske bombefly øskortert av allierte jagere tyske flyplasser og industriområder i Nordfrankrike. De møtte sterkt motstand. Flere tyske jagere ble skutt ned. De allierte mistet fem bombefly og syv jagere. Tidligere i går angrep britiske fly jernbanomål og flyplasser i Nordfrankrike uten selv å lide noe tap. - På sydfronten innskrenket luftvirksomheten seg til patruljering. Fra midtston meldes at tunga britiske bombefly angrep Messina natt til lørdag. Det ble observert branner i jernbanens hovedstasjon samt i oljetanks. Angrepet ble gjennomført uten tap for det britiske flyvåpen. Messina ble også angrepet natt til fredag av minst 100 flyvende festninger. Fredag og natt til fredag ble i alt 21 fiendtlige fly skutt ned. De allierte tap var tre fly.

Ubåtkrig. Den 27. juni opplyser de tyske oppgaver at ubåter ^{i juni} har senket 59.000 tonn alliert tonnasje. På amerikanske skibsvorfter ble i går sjøsatt ni båter på tilsammen 74.900 tonn. Amerikanerne sjøsatte altså på en dag atskillig mere tonnasje enn tyskerne selv oppgir å ha senket på en måned. I juni i fjor ble det senket 750.000 tonn, og for seks måneder siden uttalte Hitler at "ubåtene har overtruffet våre forventninger, og jeg forsikrer at de vil fortsette å gjøre det." Grunnene til nedgangen i senkningene er for en stor del de stadige allierte bombingene av de fabrikker som leverer ubåtmotorer og radioutstyr. Men nedgangen er også en følge av den alminnelige nedgang i de tyske ubåtmannskapers dyktighet og mangelen på trenings.

Nordafrika. De Gaulle inspirerte i går for første gang de franske styrker i Nordafrika. Han holdt en tale til troppene hvor han omtalte Frankrikes hjelp til Storbritannia og Amerika. Vi må befri Frankrike, slå fienden og jage ut forfedrene som har brakt domme vamro over oss, uttalte han.

Italia. En Torino-avis forteller i dag at 8 fasistor til er blitt ekskludert av partiet. Det er utallige eksempler på at fasistor blir fratatt sine medlemskort fordi de har hjulpet britiske fanger, eller fordi de ikke bærer sine medlemsmerker, eller på annen måte har forbrutt seg. Avisen minner også om den streiken i Torino som 45.000 arbeider deltok i. Om denne streiken skriver en hemmelig italiensk avis at streiken var særlig betydningsfull på det nærværende tidspunkt. En Londonavis skriver i den anledning: "Vi her i Storbritannia vil ikke påstå at arbeiderne gikk til streik for å hjelpe de allierte, men de gikk til streik for å hjelpe det italienske folk." En romakorrespondent i en spansk avis skriver at den italienske flåte er sendt til et ukjent bestemmelsessted i en ifølge avisen "mystisk offensiv hensikt".

Russland. Det røde flyvåpen fortsetter sin bombeoffensiv. Ifølge Moskvakommunikeet utførte russiske fly et særdeles vellykket angrep mot det tyske transportsentrums Brjansk i Orel-kilen. Likeså ble Madlia, omkring 50 km syd for Orel angrepet. 8 tyske fly til ødelagt under luftkamper eller av luftvern. En tysk flyver som var tatt tilfange uttalte at hans skvadron var nødt til å minske de daglige tokter da russerne hadde ødelagt bensinlagrane. Kommunikeet fra Moskva melder fremdeles om liten virksomhet til lands.

Lokalt. Det meldes at et engelsk rekognosningsfly nylig skjøt ned et tysk transportfly på Vestlandet. Av 13 ombordværende ble 12 med sikkerhet drept, deriblant sjefen for Organisasjon Todt i Norge og overlegen på det tyske hospital som var innrettet i Kringkastinghuset på Marinenlyst ved Oslo.

"DEMOKRATIET ER CIVILASJONENS HÅP," uttaler Henry Wallace, De forente staters visepresident i en tale den 8.mars 1943 i Dolawaro, Ohio, om det kristelige grunnlaget for verdensordenen. Han uttalte blant annet:

Det fins tre store verdensanskuelser idag. Den første sier at makt går foran rett og at krig mellom nasjonene er uundgåelig så lenge ikke et "Herrenvolk" behorsker hele verden hvor de andre folk er slaver for en arrogant, selvutnevnt "Führer". Den andre - den marxistiske læren - sier at klassekampen er uundgåelig så lenge ikke proletariatet hersker overalt i verden og har mulighet for å bygge opp et samfunn uten klasser. Den tredje, som vi i Amerika kaller den kristelig-domkratiske verdensanskuelse, benekter at mennesket er skapt for krig, og gjør den meget dristige påstand at fred til slutt vil være uundgåelig, at alle mennesker er brødre og at Gud er deres Far.

Hitler benytter seg at den prøyssiske militærtadisjonen som et maktig instrument som skal tjene hans religiøse fanatisme. Han er blitt vår generasjons Anti-Krist - ja han er kanskje den største Antikrist som noensinne har levet. Det er ikke nok bare å styrte Hitler. Vi må forstå opprinnelsen og utviklingen av prøysserånden og vi må gjøre noe for å motarbeide denne ånden, hvis vi ønsker å oppnå varig fred.

Prøyssen og Japan er de eneste land som systematisk har utnyttet sine medborgeres høyeste dyder til forherligelse av staten og av krigens redsler. Den prøyssiske tradisjonen i det forrige århundre og især nazioppdragelsen i de siste ti årene har skapt en psykisk tilstand som er så uhyrlig og så farlig for hele verden, at det er absolutt nødvendig å øve en slags kontroll over de tyske oppdragelsesmetodene. Den prøyssiske skolemester har vært av større betydning for den tyske arme enn den prøyssiske offiser, og de prøyssiske lærerbøker har hatt større verdi enn ammunisjon. Det er den disiplinerende viljen til makt og forherligelse av krig som middel til å oppnå denne makten, som gjør at den tyske hær er et så forfærdelig voldsinstrument.

Den dårlige innflytelse som den systematiske fornærelsen av millioner av tyske gutter og piker har hatt, kan ikke oppvicos i løpet av kort tid. Selv Hitlers død er ikke nok, for mange vil likevel tro han fremdeles er deres leder, om ikke legemlig, så dog åndelig. En død Hitler kan være nesten like farlig som en levende Hitler. Det er de meget vanskelige problemene De forente nasjoner må løse, hvis den seier som nå rykker nærmere ikke bare skal bøye et lite pustorum til prøysserne igjen går til angrep mot verden.

Det er ikke De forente nasjoner sak å bestemme hva slags undervisning som skal føregå ved de tyske skolene i fremtiden, og vi vil ikke gjøre oss skyldige i, som nazistene å reise bokbål. Men det er nødvendig for verdensfreden at prøysserne eller Hitlers lære ikke settes opp som et ideal for de unge.

Uten tvil, tusener av tyskere vil vendo tilbake fra krigen skuffet i sine forhåpninger til prøysserdommen og Hitler. Tusener av unge og gamle i hjemlandet vil føle på samme måte. Dores oppriktige ønsko er sikkert å bygge opp et nytt demokratisk Tyskland, og uten å gi etter overfor den gamle krigersko ånden, må vi oppmuntre dem til å gjøre forsøket. Vi trenger all den hjelp vi kan få fra de tyskere som ikke tror på læren om et "Herrenvolk" og om at makt går foran rett. Det er ikke nødvendig for amerikanere å bli lærene i tyske skoler. Det det fram før alt kommer til på er at krig og internasjonalt bedrag ikke lenger settes i høysetet. Vi kan ikke billige Englands og Frankrikes veko og slappe holdning overfor Tyskland i 30-årene. En slik kortsiktig politikk er farlig, både i soldator og pengar. Vi må ikke en gang til gjøre de samme tragiske feilgrep.

Marxistene har benyttet seg av Choka, akkurat som prøysserne har benyttet seg av Gestapo. Men marxistene har aldri forkjent at krig er et middel i internasjonal politikk. De tror heller ikke at en bestemt rase er de andre overlegen. Mange folk her i vest har fordømt akkurat de av russernes handlinger som var inspirert av frykt for Tyskland. Russene er det folk som fram for alle andre tror på marxismen, og de er i bunn og grunn mere religiøse enn prøysserne. Den store massen av det russiske folk lengter fremdeles etter åndelig næring. Russene har en bedre anledning til å tilfredsstille sin longsel enn prøysserne har det under sitt nåværende regime, som forherliger de gamle hedensko gudene. Verdens fremtidige lykke vil være avhengig av om marxismen, slik som den nå utvikler seg i Russland, og demokratiet, slik som vi tilpasser det det 20.århundres betingelser, kan leve fredelig sammen.

Det er min overbevisning at demokratiet er det eneste sanne uttrykk for kristendommen, men hvis demokratiet skal kunne være kristendommen verdig så må det enå moge mør enn før tjeno den jevne mann og beskytte ham mot utbytting fra egoistiske serinteressers side. Når krigen er over så må de demokratisk-kapitalistiske land vise verden at det er deres høyeste ønsko å utnytte alle naturrikdommer. De må vise at folkenes konsumpsjon står i forhold til produksjonen. Retten til regelmessig arbeide og anstendig lønninger er grunnlaget for individets verdighet.